

Ο ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ Κ.Κ. ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΕΡΑΝ ΜΟΝΗΝ ΑΒΒΑ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ

Τήν Κυριακήν, 11ην /24ην Μαΐου 2020, ὁ Μακαριώτατος Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ἐλειτούργησεν εἰς τήν ἱεράν Μονήν τοῦ ἁββᾶ Γερασίμου τοῦ Ἰορδανίτου, τήν κειμένην εἰς τήν Δυτικήν Ὀχθην τοῦ Ἰορδάνου πρό τῶν ἐκβολῶν αὐτοῦ εἰς τήν Νεκράν θάλασσαν.

Ἡ θεία Λειτουργία αὕτη ἐτελέσθη πρός ὁλοκλήρωσιν τοῦ ἐορτασμοῦ τῆς μνήμης τοῦ ἁββᾶ Γερασίμου, τήν 4ην /17ην Μαρτίου, τελεσθέντος τότε ἀπλῶς καί ἄνευ πιστῶν, λόγῳ τῆς ἔκτοτε ἀρξαμένης λοιμῶδους νόσου τοῦ Covid -19.

Ἐπὶ τῷ γεγονότι τούτῳ ὁ Μακαριώτατος ἀπέστειλε τό κάτωθι Μήνυμα, ἴδε:

«Καί παράγων εἶδεν ἄνθρωπον τυφλόν ἐκ γενετῆς. καί ἠρώτησαν αὐτόν οἱ μαθηταί αὐτοῦ λέγοντες· ραββί, τίς ἡμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλός γεννηθῇ; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· οὔτε οὗτος ἡμαρτεν οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλ’ ἵνα φανερωθῇ τά ἔργα τοῦ θεοῦ ἐν αὐτῷ, (Ἰωάν. 9, 1-3)»· γράφει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστής.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Σήμερον , Κυριακῇ ἑκτῇ ἀπό τοῦ Πάσχα, τό εἰς τόν ἐκ γενετῆς τυφλόν ἐορτάζομεν τοῦ Κυρίου καί θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ θαῦμα, διὰ τοῦ ὁποίου [θαύματος] ὁ Χριστός ἐφανερώσε τά ἔργα τοῦ θεοῦ καί Πατρός Αὐτοῦ.

Εἰς τό ἐρώτημα τῶν μαθητῶν Του: «τίς ἡμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλός γεννηθῇ», (Ἰωάν. 9,2), ὁ Ἰησοῦς ἀπήντησεν λέγων: «Οὔτε οὗτος ἡμαρτεν οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ , ἀλλ’ ἵνα φανερωθῇ τά ἔργα τοῦ θεοῦ, (Ἰωάν. 9,3). Ἑρμηνεύων τούς Κυριακούς τούτους λόγους ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει ὅτι ὁ Ἰησοῦς δέν καθιστᾷ σαφέστερον τήν ἐρώτησιν τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, διότι τοῦτο εἶναι ἔργον τοῦ ἁγίου Πνεύματος: «οὐχ ὑμῶν ἐστὶ γινῶναι χρόνους ἢ καιρούς, οὐς ὁ Πατήρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ, ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐφ’ ὑμᾶς, καί ἔσεσθέ μοι μάρτυρες, ἐν τέ Ἱερουσαλὴμ καί ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καί Σαμαρείᾳ καί ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς», (Πράξ. 1, 7-8).

Τό θαῦμα τῆς ὑπό τοῦ Χριστοῦ ὁμματαώσεως τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ ἀποτελεῖ ἀναντίρρητον μαρτυρίαν ὅτι ὁ Χριστός, Υἱός ὢν τοῦ θεοῦ Πατρός καί τέλειος θεός καὶ τέλειος ἄνθρωπος ἦλθεν εἰς τόν κόσμον, ἵνα φωτίσῃ καί ἀγιάσῃ τόν κόσμον, τόσον διὰ τῆς διδασκαλίας ὅσον καί διὰ τῶν θαυμάτων Αὐτοῦ· «Ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ᾤ, φῶς εἰμι τοῦ κόσμου», (Ἰωάν. 9,5), λέγει Κύριος.

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ Χριστός εἶναι τό πνευματικόν καί ἀπρόσιτον φῶς, διὰ τοῦ ὁποίου «χρῆ τούς ἐσκοτισμένους φωτίζεσθαι διὰ τῆς πίστεως», λέγει ὁ Ζιγαβηνός. Κατά δέ τόν ἅγιον θεοφύλακτον: «φῶς εἰμι τοῦ κόσμου· διὰ γάρ τῆς

διδασκαλίας καί τῆς ἐπιδείξεως τῶν θαυμάτων φωτίζω τάς ψυχάς».

Ἄξιον προσοχῆς τοῦ θαύματος τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ εἶναι τό γεγονός, ὡς λέγει ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας, ὅτι ἐθελουργῶ δέ μᾶλλον καί αὐτοκελεύστω ῥοπή πρόσεισιν ὁ Σωτήρ ἐπὶ τό θέλειν ἰάσασθαι τόν ἄνθρωπον. Κατά δέ τόν ἱερόν Χρυσόστομον: Αὐτός, ὁ Χριστός εἶδε τόν τυφλόν οὐχ ὁ τυφλός αὐτῷ προσῆλθεν. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ Ἰησοῦς δέν προεκλήθη ὑπό τοῦ τυφλοῦ εἰς θεραπείαν τῶν ὀφθαλμῶν του. Ὁ ἀόμματος αὐτός ἄνθρωπος δέν ἠδύνατο νὰ ἴδῃ τόν Χριστόν. Ὁ Χριστός ὅμως εἶδεν αὐτόν καί τόν ὠμμάτωσεν διὰ θαυμαστῆς θεραπείας.

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὁ Χριστός εὐρίσκεται καί ἀναγνωρίζεται ἀπ' ἐκείνους, οἱ ὅποιοι δέν ζητοῦν οὐδέ βλέπουν Αὐτόν, ὡς ἀναφωνεῖ ὁ Προφήτης Ἡσαΐας: «ἐμφανῆς ἐγενήθη τοῖς ἐμέ μή ἐπερωτῶσιν εὐρέθην τοῖς ἐμέ μή ζητοῦσιν», (Ἡσ. 65,1). Καί ἐάν γνωρίζωμεν ἢ μανθάνωμεν τί περί τοῦ Χριστοῦ, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τό ὅτι πρῶτον ἐγνώσθημεν ὑπ' Αὐτοῦ, ὡς λέγει ὁ θεῖος Παῦλος: «νῦν δέ γνόντες θεόν μᾶλλον δέ γνωσθέντες ὑπό θεοῦ, (Γαλάτ. 4,9), καί κατελήφθη ὑπ' αὐτοῦ: διώκω δέ εἰ καί καταλάβω, ἐφ' ᾧ καί κατελήφθη ὑπό τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ», (Φιλιπ. 3,12).

Τήν διδασκαλίαν ταύτην τοῦ Παύλου ἐπιβεβαιοῖ τό κήρυγμα μετανοίας τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ, ὁ ὅποιος ἐν προκειμένῳ παραθέτει τήν φωνήν τοῦ Προφήτου Ἡσαΐου: «καί ὄψεται πᾶσα σὰρξ τό σωτήριόν του θεοῦ», (Λουκ. 3,6/ Ἡσ. 40, 5). Ἑρμηνεύων τό χωρίον τοῦτο ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει: «Σάρκα ἐν τούτοις ὁλοκλήρως τόν ἄνθρωπον νοητέον καί πᾶν τό ἀνθρώπειον γένος ὑποληπτέον. Οὕτω γάρ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τό σωτήριον τοῦ θεοῦ, δηλονότι τοῦ Πατρός· Σωτήρα γάρ ἡμῖν ἐπέμοφε =ἀπέστειλεν τόν Υἱόν».

Ἰδού λοιπόν διὰ τί ὁ ὑμνωδός τῆς Ἐκκλησίας βοᾷ καί λέγει: “Τίς λαλήσει τάς δυναστείας σου, Χριστέ, ἢ τίς ἐξαριθμήσει τῶν θαυμάτων σου τά πλήθη; διπλοῦς γάρ ὡς ὠράθης ἐπὶ γῆς δι' ἀγαθότητα, διπλᾶς καί τάς ἰάσεις τοῖς νοσοῦσιν ἐχορήγεις· οὐ μόνον γάρ τοῦ σώματος ὀφθαλμούς διήνοιξας, τοῦ ἀπό μήτρας πηρωθέντος, ἀλλά καί τούς τῆς ψυχῆς· ὅθεν θεόν σέ ὠμολόγει τόν κρυπτόμενον, καί πᾶσι παρέχοντα τό μέγα ἔλεος”.

Ὦντως οὐ μόνον τοῦ σώματος ἀλλά καί τῆς ψυχῆς τούς ὀφθαλμούς τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ διήνοιξεν ὁ Χριστός, ὅς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καί εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, (Α' Τιμ. 2,4) κατά τόν σοφόν Παῦλον. Αὐτήν τήν ἀλήθειαν, τουτέστιν τό φῶς τῆς ἀληθείας τόν θεάνθρωπον Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, εἶδον οἱ ὀμματωθέντες ὀφθαλμοί τοῦ τυφλοῦ. Διό καί εἰς τό ἐρώτημα τοῦ Ἰησοῦ: «σύ πιστεύεις εἰς τόν Υἱόν τοῦ θεοῦ;» (Ἰωάν. 9,35)...«εἶπεν ὁ τυφλός πιστεύω Κύριε, καί προσεκύνησεν αὐτῷ», (Ἰωάν. 9,38).

Τήν πνευματικήν προσκύνησιν ζητεῖ ἀπό ἡμᾶς, λέγει ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας, ἀκούων εἰς τούς λόγους τοῦ Χριστοῦ πρὸς τήν Σαμαρείτιδα γυναῖκα: “ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, καί νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ ἀληθινοί προσκυνηταί προσκυνήσουσι τῷ Πατρί ἐν πνεύματι καί ἀληθείᾳ· καί γάρ ὁ Πατήρ τοιούτους ζητεῖ τούς προσκυνοῦντας αὐτόν. Πνεῦμα ὁ θεός, καί τούς προσκυνοῦντας αὐτόν ἐν πνεύματι καί ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν”.

Ἀμήν Χριστός Ἀνέστη

Ὁ δέ φίλεργος καί φιλόξενος ἡγούμενος Ἀρχιμανδρίτης Χρυσόστομος παρέθεσεν

Αὐτῷ τράπεζαν.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας